ke, se olli siis, kui need saiad taewast mah: ha langsid. Nüüd ütles saks: minne kus sa tahhad! sa olled jo jams. Siis läks perremees ärra ja hoidis omma rahha.

Õppetus.

Waata, kuida targaste se perremees sed: da asja olli ümber mõtlend, et ta woiks keik ärrapetta. Oh peaksid ommeti jumma: la lapsed õige usko sees ning õigusses om: ma tarkust nenda üllesnäitma, kui nemmad sedda mailma asjade sees teggewad!

Unnenäggeminne.

Ühhel innimessel olli suur murre omma patto pärrast, et temmal es olli rahho egga päwal egga õsel. Ommas kurbdusses ning kahhetsemisses langes temma mahha mag: gama, ja seäl näggi temma unnesse ennast teekäibiaks ollewad, ja kuida siis üks kange kone ja Mürristaminne tousis. Tulle lö: minne ja walkoheitminne olli hirmus nähha. Ragge ning kange wihma langes tee käi: bia peäle, et se waene teädis mitte, kuhho ta piddi puggema. Temma näggi emalt kolm perred. Essimesse perre sees ellas: Õigus, ja kui se mees olli ukse wasto kop: putand, siis teggi õigus sedda ust kinni, ja ähwardas tedda läbbi peksta, kui ta peaks mitte ärraminnema, sest et ta wägga roiane olli. Mis nüüd tehha? Nuttoga joudis temma teise perresse minna, mis sees Armastus ellas. Agga se tohhib ka mitte tedda wasto wotta, sest et õigus olli sed: da keelnud, ning armastus ei woi õigusse wasto olla. Agga armastus käskis, et ta piddi kolmandama perrese minnema, kus armo ehk hallastus leida on. Hallastus lautas ommad käed wälja ja wottis tedda römoga wasto. Ta pühkis temma silma: pisarad ärra, wottis temma mustad ja